

handling, opfyldes kriminaliseringsforpligtelsen ved den almindelige medvirkensbestemmelse i straffelovens § 23 sammenholdt med § 21. Som det fremgår af det ovenfor anførte, omfatter § 114 b ikke tilfælde, hvor en person hverves eller oplæres til at begå terrorhandlinger, uden at den pågældende derved samtidig medvirker til at fremme den kriminelle virksomhed eller det fælles formål for en terrorgruppe. Endvidere er definitionen af terrorhandlinger i straffelovens § 114, som § 114 b henviser til, ikke sammenfaldende med Europarådskonventionens definition af terrorhandlinger, sml. ovenfor. En dansk ratifikation af Europarådskonventionen vil derfor ifølge Straffelovrådet nødvendiggøre ændringer af straffeloven på disse punkter.

Straffelovrådet foreslår på denne baggrund i §§ 114 c og 114 d som stk. 1 og 2 nye bestemmelser om hvervning og oplæring til at begå terrorhandlinger. Et mindretal af rådets medlemmer (dekan, professor, lic.jur. Vagn Greve) udtaler, at de omhandlede bestemmelser bør beholdes tilfælde, hvor der foreligger kvalificeret forsæt (hensigt).

Straffelovrådet foreslår, at hvervning og oplæring til handlinger omfattet af straffelovens § 114 og den foreslåede bestemmelse i § 114 a omfattes af et strafmaksimum på 10 års fængsel svarende til strafmaksimum i den gældende § 114 a om finansiering af terrorisme. Hertil foreslås knyttet en sidestrafferamme med et strafmaksimum på fængsel indtil 16 år. Formålet med denne bestemmelse er at åbne mulighed for skærpelse af straffen i de tilfælde, hvor der foreligger særligt skærpende omstændigheder, herunder navnlig overtrædelser af systematisk eller organiseret karakter.

Der er under Straffelovrådets drøftelser af rækkevidden af kriminaliseringspligten i Europarådskonventionens artikler 6 og 7 rejst spørgsmål om, hvorvidt hvervning og oplæring til finansiering af terrorhandlinger bør have et lavere strafmaksimum end hvervning og oplæring til udførelse af terrorhandlinger. Det er i den forbindelse bl.a. anført, at hvervning og oplæring til finansiering af terrorhandlinger kan være fjernere fra den konkrete terrorhandling end hvervning og oplæring til udførelsen af terrorhandlinger, og at hvervning og oplæring til finansiering af terrorhandlinger efter omstændighederne kan have ringere strafværdighed end hvervning og oplæring til udførelsen af terrorhandlinger. Rådet har efter en samlet vurdering fundet det rigtigst at foreslå et strafmaksimum på fængsel indtil 6 år for hvervning og oplæring til finansiering af terrorhandlinger, sml. lovudkastets § 114 c, stk. 2, og § 114 d, stk. 2.

Endvidere foreslås i lovudkastets § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3, bestemmelser, der kriminaliserer den, der lader sig hverve eller oplære til terrorhandlinger. Disse forhold er ikke omfattet af kriminaliseringspligten i Europarådskonventionen. Det er efter Straffelovrådets opfattelse naturligt som modstykke til kriminaliseringen af hvervning og oplæring til at begå terrorhandlinger at gøre det strafbart at lade sig hverve eller oplære til at begå terrorhandlinger. Det er endvidere i overensstemmelse med den generelle tendens til at fremrykke det strafferetlige værn mod terrorhandlinger. Rådet bemærker i den forbindelse, at den, der lader sig hverve eller oplære til at begå terrorhandlinger, ikke kan straffes efter reglerne om forsøg på at begå en terrorhandling, hvis der ikke er tale om en tilstrækkeligt konkretiseret handling. Rådet foreslår, at den, der lader sig hverve eller oplære til at begå en handling omfattet af straffelovens § 114 eller lovudkastets § 114 a, skal kunne straffes med fængsel indtil 6 år.

Som det fremgår ovenfor, er det Justitsministeriets opfattelse af pligten ifølge Europarådskonventionens artikel 9 til at kunne straffe medvirken til bl.a. forbrydelserne i artiklerne 6 og 7 må anses for opfyldt ved bestemmelserne i straffelovens § 23 og § 114 b. I det omfang artiklerne 6 og 7 vurderes at kræve lovændringer, vil en udvidelse af § 114 b også kunne blive aktuel f.eks. i form af henvisning til eventuelle nye bestemmelser. Pligten til at kunne straffe forsøg på forbrydelserne i artiklerne 6 og 7 må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved forsøgsbestemmelsen i straffelovens § 21. Straffelovrådet har i betænkningen tiltrådt denne opfattelse.

Som det fremgår, indebærer straffelovens § 114 b en udvidelse af det strafferetlige medvirkensbegreb. Som anført ovenfor må opfyldelsen af artikel 9 sammenholdt med artiklerne 6 og 7 i Europarådskonventionen om forebyggelse af terrorisme efter Straffelovrådets opfattelse antages at indebære, at § 114 b skal udvides.

Der er under Straffelovrådets gennemgang rejst spørgsmål om kravene til tilregnelser. Det er bl.a. nævnt, at de folkeretlige pligter, som bestemmelserne tilsigter at opfylde, kan fortolkes således, at de ikke indebærer krav om forsæt omfattende alle forsætsgrader. Det er endvidere anført, at det eksempelvis kan være foreneligt med bl.a. FN's terrorfinansieringskonvention og Europarådskonventionen om forebyggelse af terrorisme at indskrænke disse bestemmelser til tilfælde, hvor gerningsmanden handler med kvalificeret forsæt (hensigt) til at fremme virksomheden for en sammenslutning m.fl., som begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger mv.